

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 4 септември 2025 г.
(OR. en)

12461/25
ADD 1

Междуетноститутуционално досие:
2025/0810 (NLE)

COLAC 138
POLCOM 222
SERVICES 54
FDI 49

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От: Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от
г-жа Martine DEPREZ, директор

Дата на получаване: 3 септември 2025 г.

До: Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на
Европейския съюз

Относно: ПРИЛОЖЕНИЕ
към
Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
за сключването, от името на Европейския съюз, на Споразумение
за стратегическо партньорство в областта на политиката,
икономиката и сътрудничеството между Европейския съюз и
неговите държави членки, от една страна, и Мексиканските
съединени щати, от друга страна

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2025) 810 annex.

Приложение: COM(2025) 810 annex

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 3.9.2025 г.
COM(2025) 810 final

ANNEX 1 – PART 1/4

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложение за РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за сключването, от името на Европейския съюз, на Споразумение за стратегическо партньорство в областта на политиката, икономиката и сътрудничеството между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Мексиканските съединени щати, от друга страна

СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО ПАРТНЬОРСТВО В ОБЛАСТТА НА
ПОЛИТИКАТА, ИКОНОМИКАТА И СЪТРУДНИЧЕСТВОТО МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ
СЪЮЗ И НЕГОВИТЕ ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ, ОТ ЕДНА СТРАНА, И МЕКСИКАНСКИТЕ
СЪЕДИНЕНИ ЩАТИ, ОТ ДРУГА СТРАНА

ПРЕАМБЮЛ

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,

ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,

КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ,

ИРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ХЪРВАТИЯ,

ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА КИПЪР,

РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,

РЕПУБЛИКА ЛИТВА,

ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

УНГАРИЯ,

РЕПУБЛИКА МАЛТА,

КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

РЕПУБЛИКА ПОЛША,

ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

РУМЪНИЯ,

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

договарящи се страни по Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, наричани по-нататък „държавите членки“,

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ, наричан по-нататък „Съюзът“ или „ЕС“,

от една страна, и

МЕКСИКАНСКИТЕ СЪЕДИНЕНИ ЩАТИ, наричани по-нататък „Мексико“,

от друга страна,

наричани заедно по-нататък „страните“,

КАТО ОТЧИТАТ силните културни, политически и икономически връзки, които ги обединяват;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ОТНОВО своя ангажимент по отношение на демократичните принципи, върховенството на закона, правата на човека и основните свободи, както и борбата с разпространението на оръжия за масово унищожение, които представляват основата за тяхното партньорство и сътрудничество;

КАТО ОТЧИТАТ значителния принос за укрепването на тези връзки на Споразумението за икономическо партньорство, политическо координиране и сътрудничество между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Съединените мексикански щати, от друга страна, подписано в Брюксел на 8 декември 1997 г.;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД съвместния си ангажимент, изразен в Декларацията от Сантяго от 27 януари 2013 г., за модернизирване и замяна на съществуващото Споразумение за икономическо партньорство, политическо координиране и сътрудничество, за да се отразят новите политически и икономически реалности и напредъкът, постигнат в стратегическото им партньорство;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че Временното споразумение за търговия между Европейския съюз и Мексиканските съединени щати (наричано по-нататък „Временното споразумение за търговия между ЕС и Мексико“), с което се създава зона за свободна търговия между ЕС и Мексико, беше подписано на [X];

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ широкообхватното естество на отношенията си и важността на това да се осигури съгласувана рамка за по-нататъшното им насърчаване;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ своя статут на стратегически партньори и решимостта си допълнително да засилят и задълбочат партньорството си и международното си сътрудничество и диалог, за да постигнат напредък по отношение на общите си интереси и ценности;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ своя ангажимент за засилване на сътрудничеството по двустранни, регионални, двурегионални и международни въпроси от общ интерес;

КАТО ПРИЗНАВАТ значението на една силна и ефективна многостранна система, основана на международното право, за опазването на мира, предотвратяването на конфликти и укрепването на международната сигурност, както и за справянето с общите предизвикателства;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ОТНОВО ангажимента си да разширят и разнообразят търговските си отношения в съответствие с Маракешкото споразумение за създаване на Световната търговска организация (наричано по-нататък „Споразумението за СТО“) и конкретните цели и разпоредби, определени в част III от настоящото споразумение;

УБЕДЕНИ, че настоящото споразумение ще създаде климат, благоприятстващ все по-тесните устойчиви икономически отношения между тях, по-специално по отношение на търговията и инвестициите, които са от съществено значение за постигането на икономическо и социално развитие, както и на технологични иновации и модернизация;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че разпоредбите на настоящото споразумение защитават инвестициите и инвеститорите и са предназначени да стимулират взаимноизгодната стопанска дейност, без да се накърнява правото на страните да приемат нормативна уредба в защита на обществения интерес в рамките на своите територии;

КАТО ПРИВЕТСТВАТ приемането на Резолюция 70/1, приета от Общото събрание на Организацията на обединените нации на 25 септември 2015 г., съдържаща заключителния документ „Да преобразим света: програма до 2030 г. за устойчиво развитие“ (по-нататък „Програмата до 2030 г.“), Парижкото споразумение към Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата, съставено в Париж на 12 декември 2015 г. (по-нататък „Парижкото споразумение“), както и Рамковата програма от Сендай за намаляване на риска от бедствия за периода 2015—2030 г., приета на Третата световна конференция на ООН в Сендай на 18 март 2015 г., Програмата за действие от Адис Абеба, приета на Третата международна конференция за финансиране на развитието в Адис Абеба, проведена в периода 13—16 юли 2015 г., ангажиментите от Световната среща на върха по хуманитарните въпроси, приети на Световната среща на върха по хуманитарните въпроси в Истанбул в периода 23—24 май 2016 г., и Новата програма за градовете, приета по време на Конференцията на ООН по въпросите на жилищното настаняване и устойчивото градско развитие (Хабитат III) в Кито на 20 октомври 2016 г. (по-нататък „Нова програма за градовете“), и като призовават за бързото им изпълнение;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ОТНОВО ангажимента си за преодоляване на глобалните предизвикателства чрез насърчаване на устойчивото развитие в неговите икономически, социални и екологични измерения, като допринасят за постигането на целите за устойчиво развитие (по-нататък „ЦУР“) и целите на Програмата до 2030 г.;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ своя ангажимент за засилване на сътрудничеството в областта на правосъдието, правата на човека, свободата и сигурността;

КАТО ПРИЗНАВАТ взаимните ползи от засиленото сътрудничество в областта на образованието, културата, научните изследвания и иновациите и други области от общ интерес;

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ОТНОВО ангажимента си да насърчават международната търговия по такъв начин, че да допринасят за устойчивото развитие в неговите икономически, социални и екологични измерения, чрез партньорства, включващи всички съответни заинтересовани страни, включително гражданското общество и частния сектор, и да прилагат настоящото споразумение по начин, който е съгласуван със съответните им закони и международни ангажменти в областта на труда и околната среда;

КАТО ПРИЗНАВАТ значението на това да се укрепват техните икономически, търговски и инвестиционни отношения и да се насърчава либерализацията на търговията и инвестициите между тях, за да се постигне икономически растеж, да се създадат нови възможности за работниците и деловите среди на всяка от страните, по-специално за малките и средните предприятия;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че настоящото споразумение допринася за повишаване на благосъстоянието на потребителите и за осигуряване на високо равнище на жизнен стандарт и защита на потребителите;

КАТО НАСЪРЧАВАТ предприятията, осъществяващи дейност в рамките на тяхната територия или под тяхна юрисдикция, да спазват международно признатите ръководни насоки и принципи в областта на корпоративната социална отговорност, включително Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия, и да се придържат към най-добрите практики на отговорно бизнес поведение;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че разпоредбите на настоящото споразумение запазват правото на страните да приемат уредба в рамките на своите територии в съответствие с вътрешното си законодателство и гъвкавостта на страните да постигат легитимни цели на политиката, като например опазване на общественото здраве, безопасността, околната среда, обществения морал и насърчаването и опазването на културното многообразие;

КАТО ПРИЗНАВАТ значението на прозрачността, доброто управление и върховенството на закона в международната търговия и инвестиции в полза на всички заинтересовани страни;

ТВЪРДО РЕШЕНИ да допринесат за хармоничното развитие и разширяване на международната търговия и инвестициите чрез отстраняване на пречките пред тях посредством настоящото споразумение и да избегнат създаването на нови пречки пред търговията или инвестициите между страните, което би намалило ползите от настоящото споразумение;

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че в случай че страните решат в рамките на настоящото споразумение да сключат специални споразумения в по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, които могат да бъдат сключени от Съюза съгласно част трета, дял V от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), разпоредбите на тези бъдещи специални споразумения няма да обвързват Ирландия, освен ако Съюзът, заедно с Ирландия, във връзка със съответните си предходни двустранни отношения, не уведомят Мексико, че Ирландия е обвързана от тези бъдещи специални споразумения като част от Съюза в съответствие с Протокол № 21 относно позицията на Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и ДФЕС. Също така всички последващи вътрешни мерки на Съюза, които може да бъдат приети за изпълнение на настоящото споразумение съгласно част трета, дял V от ДФЕС, няма да обвързват Ирландия, освен ако тя е уведомила за желанието си да участва в такива мерки или да ги приема в съответствие с Протокол № 21. Като отбелязват също, че такива бъдещи специални споразумения или последващи вътрешни мерки на Съюза попадат в обхвата на Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и ДФЕС,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ЧАСТ I¹

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 1

Цели на споразумението

Целите на настоящото споразумение са:

- а) установяване на засилено стратегическо партньорство, засилване на политическия диалог и задълбочаване и засилване на сътрудничеството по въпроси от взаимен интерес;
- б) поощряване на засилена търговия и инвестиции между страните чрез разширяване и разнообразяване на техните икономически и търговски отношения, което следва да допринесе за по-висок и по-устойчив икономически растеж и за подобряване на качеството на живот.

¹ Когато разпоредба от настоящата част съдържа позоваване на друга разпоредба от настоящото споразумение, това позоваване е на друга разпоредба от настоящата част, освен ако изрично не е посочено друго.

ЧЛЕН 2

Общи принципи

1. Зачитането на демократичните принципи и правата на човека и основните свободи, определени във Всеобщата декларация за правата на човека и в други приложими международни инструменти в областта на правата на човека, по които те са страни, и на принципа на върховенство на закона, е в основата на вътрешните и международните политики и на двете страни и представлява съществен елемент от настоящото споразумение.
2. Страните потвърждават силната си подкрепа за принципите на Устава на Организацията на обединените нации (по-нататък „ООН“).
3. Страните споделят становището, че разпространението на оръжия за масово унищожение и средствата за доставянето им, както за държавни, така и за недържавни образувания, представлява сериозна заплаха за международната стабилност и сигурност.
4. Страните признават, че неконтролираното движение на конвенционални оръжия представлява заплаха за международния и регионалния мир, сигурност и стабилност, и признават също така необходимостта от сътрудничество за осигуряване на отговорен трансфер на конвенционални оръжия.
5. Страните потвърждават отново своя ангажимент за насърчаване на устойчивото развитие във всичките му измерения, като допринасят за постигането на международно договорените цели за устойчиво развитие, както и за сътрудничество с цел справяне с глобалните екологични предизвикателства.

6. Страните потвърждават ангажимента си за равенство между половете и овластяване на жените и момичетата.

7. Страните потвърждават отново ангажимента си за борба с дискриминацията на каквото и да е основание, включително пол, раса или етнически произход, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация.

8. Страните потвърждават ангажимента си да прилагат настоящото споразумение въз основа на споделени ценности, включително принципите на диалог, взаимно уважение, равноправно партньорство, многостранно и двустранно сътрудничество и зачитане на международното право.

ЧАСТ II²

ПОЛИТИЧЕСКИ ДИАЛОГ И СЪТРУДНИЧЕСТВО

ГЛАВА 1

ПОЛИТИЧЕСКИ ДИАЛОГ, МЕЖДУНАРОДЕН МИР И СИГУРНОСТ

ЧЛЕН 1.1

Политически диалог

1. Страните засилват своя политически диалог и сътрудничество на всички равнища чрез обмен и консултации по двустранни, регионални, двурегионални, международни и многостранни въпроси.
2. Целта на политическия диалог е:
 - а) насърчаване на развитието на двустранните отношения и укрепване на стратегическото партньорство;
 - б) засилване на сътрудничеството по регионални, двурегионални и международни предизвикателства и въпроси.

² Когато разпоредба от настоящата част съдържа позоваване на друга разпоредба от настоящото споразумение, това позоваване е на друга разпоредба от настоящата част, освен ако изрично не е посочено друго.

3. Политическият диалог между страните може по взаимно съгласие да се провежда в следните форми:

- а) консултации, срещи и посещения на високо равнище;
- б) консултации, срещи и посещения на министерско равнище;
- в) редовни срещи на висши служители, включително политически диалог на високо равнище;
- г) секторни диалози по въпроси от общ интерес;
- д) обмен на делегации и други контакти между Конгреса на Мексико и Европейския парламент.
- е) всяка друга форма, договорена от страните.

ЧЛЕН 1.2

Демократични принципи, права на човека и върховенство на закона

1. Страните си сътрудничат за утвърждаването и защитата на правата на човека, включително по отношение на ратифицирането и прилагането на международните инструменти в областта на правата на човека, както и за укрепването на демократичните принципи и върховенството на закона, насърчаването на равенството между половете и борбата с дискриминацията във всичките ѝ форми.

2. Това сътрудничество може да включва:
- а) насърчаване на съдържателен и широкообхватен диалог за правата на човека;
 - б) подкрепа за разработването и изпълнението на планове за действие в областта на правата на човека;
 - в) утвърждаване на правата на човека, включително чрез образование и сътрудничество;
 - г) укрепване на националните и регионалните институции, свързани с правата на човека;
 - д) засилване на сътрудничеството с органите на ООН по договорите за правата на човека и специалните процедури на Съвета по правата на човека за изпълнение на техните препоръки;
 - е) засилване на сътрудничеството в рамките на институциите на ООН, свързани с правата на човека, и съответните регионални и многостранни форуми;
 - ж) укрепване на техния капацитет за прилагане на демократичните принципи и практики;
 - з) укрепване на доброто, независимо и прозрачно управление на местно, национално, регионално и световно равнище, насърчаване на отчетността и прозрачността на институциите и подкрепа за участието на гражданите и на гражданското общество;
 - и) сътрудничество и координация, когато е целесъобразно, включително в трети държави, за укрепване на демократичните принципи, правата на човека и върховенството на закона;

- й) насърчаване на универсалността на международните договори в областта на правата на човека и поощряване на други държави да изпълняват задълженията си в тази област;
- к) усилия за предотвратяване на безнаказаността за нарушения на правата на човека.

ЧЛЕН 1.3

Равенство между половете и овластяване на жените, мир, сигурност и устойчиво развитие

1. Страните насърчават равенството между половете и овластяването на жените. Те признават необходимостта от равенство между половете и овластяване на жените и момичетата като предпоставка за пълното постигане на устойчиво и приобщаващо развитие, демокрация и сигурност. Страните проучват допълнителни схеми за сътрудничество и потенциални полезни взаимодействия между съответните политики и инициативи в съответствие с международните стандарти и ангажменти, като например Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, приета от Общото събрание на ООН на 18 декември 1979 г., общите препоръки на Комитета на ООН за премахване на дискриминацията по отношение на жените, Програмата до 2030 г. и Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН и последващите резолюции на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността.

2. Това сътрудничество може да включва:
- а) насърчаване на ефективното интегриране на принципа на равенство между половете;
 - б) подкрепа за разработването и изпълнението на национален план за действие във връзка с Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН;
 - в) насърчаване на политическото участие и лидерството на жените, както и на достъпа им до качествено образование, тяхното икономическо овластяване и лидерство и по-голямото им участие в работната сила;
 - г) укрепване на националните и регионалните институции чрез конкретни мерки за решаване и справяне с проблемите, свързани с насилието над жени и момичета, включително превенция и защита от сексуално и основано на пола насилие, механизми за разследване и отчетност, подкрепа за жертвите и насърчаване на условията за безопасност и сигурност за жените и момичетата;
 - д) активно укрепване на защитата на правата на човека на жените, включително от всякакъв вид дискриминация и насилие срещу тях, и гарантиране на достъпа им до правосъдие;
 - е) засилване на сътрудничеството със съответните органи на ООН и други международни организации;
 - ж) активно насърчаване на анализ от гледна точка на равенството между половете и систематично отчитане на социалните аспекти на пола по всички въпроси, свързани с мира и сигурността, като същевременно се гарантира лидерството и пълноценното участие на жените в мирните процеси, усилията за посредничество, разрешаването на конфликти и изграждането на мира, както и гражданските и военните мисии и операции.

ЧЛЕН 1.4

Противодействие на разпространението на оръжия за масово унищожение

1. Страните считат, че разпространението на оръжия за масово унищожение и средствата за доставянето им, както на държавни така и на недържавни субекти, представлява една от най-сериозните заплахи за международната стабилност и сигурност. Ето защо страните се съгласяват да си сътрудничат и да допринасят за противодействието на разпространението на оръжия за масово унищожение и на средствата за доставянето им чрез пълно спазване и изпълнение на национално равнище на настоящите си задължения съгласно международните договори и споразумения за разоръжаване и неразпространение на оръжия и други свързани международни задължения. Страните се споразумяват, че настоящата разпоредба представлява съществен елемент от настоящото споразумение.
2. Страните си сътрудничат и допринасят за борбата с разпространението на оръжия за масово унищожение и на средствата за доставянето им чрез:
 - а) предприемането на стъпки за подписване, ратифициране или присъединяване, според случая, към съответните международни инструменти и за цялостното им изпълнение;
 - б) създаването и поддържането на ефективна система за контрол на националния износ чрез контрол на износа и транзита на стоки, свързани с ОМУ, включително контрол на крайното потребление на ОМУ за технологиите с възможна двойна употреба, както и чрез ефективни санкции за нарушаване на контрола на износа.
3. Страните установяват редовен политически диалог, който да съпътства и обединява тези елементи.

ЧЛЕН 1.5

Малки оръжия и леки въоръжения и други конвенционални оръжия

1. Страните признават, че незаконното производство, трансфер и движение на малки оръжия и леки въоръжения (МОЛВ), включително боеприпасите за тях и техните части и компоненти, както и незаконното им натрупване, лошото управление, недостатъчно обезопасените запаси и неконтролираното разпространение продължават да представляват сериозна заплаха за мира и международната сигурност.
2. Страните спазват и изцяло изпълняват своите съответни задължения за борба с незаконната търговия с МОЛВ, включително боеприпасите за тях и техните части и компоненти, съгласно съществуващите международни споразумения и резолюциите на Съвета за сигурност на ООН, както и своите ангажименти в рамките на други международни инструменти, приложими в тази област, като например Програмата за действие на ООН за предотвратяване, борба и премахване на незаконната търговия с малки оръжия и леки въоръжения във всичките ѝ аспекти.
3. Страните признават значението на вътрешните системи за контрол на трансфера на конвенционални оръжия в съответствие със съществуващите международни стандарти. Страните признават значението на прилагането на този контрол по отговорен начин като принос за мира, сигурността и стабилността в международен и регионален план и за намаляване на човешкото страдание, както и за предотвратяване на отклоняването на конвенционални оръжия.

4. Страните прилагат изцяло Договора за търговията с оръжие, приет в Ню Йорк на 2 април 2013 г. (по-нататък „ДТО“), и си сътрудничат в рамките на ДТО, включително за насърчаване на всеобщото присъединяване към ДТО на всички държави — членки на ООН, и за пълното му прилагане от всички държави — страни по ДТО.

5. Страните си сътрудничат и гарантират координация, допълване и полезно взаимодействие в усилията си за регулиране или подобряване на регулирането на международната търговия с конвенционални оръжия и за предотвратяване, борба и премахване на незаконната търговия с конвенционални оръжия, включително боеприпасите за тях и техните части и компоненти.

6. Страните установяват редовен политически диалог, който да съпътства и обединява въпросите, обхванати от настоящия член.

ЧЛЕН 1.6

Международен наказателен съд

1. Страните признават, че най-тежките престъпления, които засягат международната общност, не трябва да остават ненаказани, и се стремят да гарантират ефективното разследване и наказателно преследване на тези престъпления чрез предприемане на мерки на национално равнище и чрез засилване на международното сътрудничество, включително с Международния наказателен съд (по-нататък „МНС“).

2. Страните насърчават всеобщото ратифициране или присъединяване към Римския статут на Международния наказателен съд (по-нататък „Римският статут“) и работят за ефективното му прилагане на национално равнище от държавите — страни по МНС. Страните обменят, когато е целесъобразно, най-добри практики относно приемането на вътрешни закони и предприемат мерки за запазване на целостта на Римския статут.

ЧЛЕН 1.7

Борба с тероризма

Страните отново потвърждават значението на борбата с тероризма и съгласно взаимните договорености си сътрудничат в предотвратяването на актове на тероризъм и борбата с тях в съответствие с международните конвенции, приложимите резолюции на ООН и съответните свои закони и подзаконови актове. По-специално те извършват това:

- а) в рамките на цялостното и ефективно изпълнение на Резолюция 1373 (2001) на Съвета за сигурност на ООН и други резолюции на ООН и международни инструменти в тази област;
- б) като насърчават сътрудничеството между държавите — членки на ООН, за ефективно изпълнение на глобалната стратегия на ООН за борба с тероризма, приета от Общото събрание на ООН на 8 септември 2006 г.;

- в) като обменят информация за терористични групи и поддържащите ги мрежи в съответствие с международното и вътрешното право; както и
- г) като обменят опит относно средствата и методите, използвани за предотвратяване и борба с тероризма, включително технически знания и обучение, и като обменят най-добри практики в областта на предотвратяването на тероризма.

ЧЛЕН 1.8

Поддържане на мира и управление на кризи

Страните си сътрудничат за насърчаване на мира и международната сигурност. Те проучват възможностите за координиране на дейностите по управление на кризи, включително сътрудничество при операции за управление на кризи.

ЧЛЕН 1.9

Сигурност на гражданите

Страните насърчават диалога и сътрудничеството в областта на сигурността на гражданите. Те признават, че сигурността на гражданите има национално, транснационално, регионално и двурегионално измерение, което изисква по-широк диалог и сътрудничество.

ГЛАВА 2

СЪТРУДНИЧЕСТВО В МЕЖДУНАРОДНИ И РЕГИОНАЛНИ ОРГАНИЗАЦИИ

ЧЛЕН 2.1

Международни организации

1. Страните насърчават многостранното сътрудничество и си сътрудничат чрез обмен на мнения и, когато е целесъобразно, координиране на позициите в международни организации и форуми, включително ООН и нейните специализирани агенции, Световната търговска организация (по-нататък „СТО“), Групата на двадесетте (по-нататък „Г-20“) и Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (по-нататък „ОИСР“).
2. Страните поддържат ефективни механизми за консултации в рамките на многостранни форуми. Страните поддържат открит и непрекъснат диалог в рамките на Съвета на ООН по правата на човека, Общото събрание на ООН и, когато е целесъобразно и договорено от страните, в други органи и специализирани агенции на ООН.

ЧЛЕН 2.2

Регионални организации

1. Страните си сътрудничат чрез обмен на мнения по въпроси от взаимен интерес и когато е целесъобразно, обменят информация относно позициите си в рамките на регионалните и подрегионалните организации и форуми.
2. Страните насърчават диалога и сътрудничеството между двата региона, включително в рамките на сътрудничеството между Съюза и Общността на латиноамериканските и карибските държави (по-нататък „CELAC“). Когато е подходящо, сътрудничеството може да обхваща подкрепа за интеграцията и изграждането на общността CELAC.
3. Страните насърчават сътрудничеството в рамките на Тихоокеанския алианс чрез неговата рамка за държави наблюдатели.
4. Страните насърчават регионалното и тристранното сътрудничество с трети държави, главно в Централна Америка и Карибския регион.

ГЛАВА 3

СВОБОДА, СИГУРНОСТ И ПРАВОСЪДИЕ

ЧЛЕН 3.1

Правно и съдебно сътрудничество

1. Страните засилват съществуващото сътрудничество в областта на правната взаимопомощ и екстрадицията въз основа на съответните международни споразумения. Страните укрепват съществуващите механизми и, когато е целесъобразно, обмислят разработването на нови механизми за улесняване на международното сътрудничество в тази област. Това сътрудничество включва предприемането на стъпки за подписване, ратифициране или присъединяване, според случая, към съответните международни инструменти и за цялостното им изпълнение, както и по-близко сътрудничество с Евроюст.
2. Страните развиват съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела, по-специално относно договарянето, ратифицирането и изпълнението на многостранни конвенции за съдебно сътрудничество по граждански въпроси, включително Конвенциите на Хагската конференция по частно международно право в областта на международното правно сътрудничество и съдебно производство, както и закрилата на децата.

ЧЛЕН 3.2

Правоприлагане и предотвратяване и борба с корупцията и транснационалната организирана престъпност

1. Страните си сътрудничат и обменят мнения относно предотвратяването и борбата с транснационалната организирана престъпност, трафика на хора, контрабандата на мигранти, трафика на огнестрелни оръжия, включително боеприпасите за тях, техните части и компоненти, икономическите и финансовите престъпления, световния проблем с наркотиците, корупцията и фалшифицирането на платежни средства в съответствие с приложимото си законодателство и международните си задължения, включително по отношение на правната взаимопомощ, обмена на информация, най-добрите практики и обучението, както и възстановяването на активи или средства, получени от престъпна дейност.
2. Страните продължават своя диалог и сътрудничество в областта на правоприлагането, включително чрез стратегическо сътрудничество с Европол, както и стратегическото си съдебно сътрудничество, в това число чрез Евроюст и, когато е уместно, с други национални и международни институции.
3. Страните се стремят да си сътрудничат в рамките на международни форуми за насърчаване, по целесъобразност, на придържането към и прилагането на Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу транснационалната организирана престъпност, приета на 15 ноември 2000 г. с Резолюция 55/25 на ООН (по-нататък „Конвенцията от Палермо“) и протоколите към нея.

4. Страните насърчават прилагането на Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу корупцията, приета на 31 октомври 2003 г. с Резолюция 58/4 на ООН, и подкрепят механизма за преглед на прилагането на Конвенцията на ООН срещу корупцията, създаден от Конференцията на държавите — страни по Конвенцията на ООН срещу корупцията, проведена в Доха между 9 и 13 ноември 2009 г. (по-нататък „механизмът за преглед на прилагането“), включително като се придържат към принципа на прозрачност и участието на гражданското общество в механизма за преглед на прилагането.

5. Страните признават значението на борбата с корупцията в международната търговия и инвестиции и за тази цел поемат ангажимент да спазват Протокола относно предотвратяването на корупцията и борбата с нея, който е приложен към настоящото споразумение.

ЧЛЕН 3.3

Миграция, убежище и управление на границите

1. Страните си сътрудничат и обменят опит и информация по въпроси в областта на миграцията в рамките на съответните си законови и подзаконови актове и правомощия, включително законната и незаконната миграция, борбата с контрабандата на мигранти и трафика на хора, миграцията и развитието, убежището, обратното приемане, интеграцията, визите, улесняването на законната миграция, контрола на миграцията и управлението на границите. Страните обменят най-добри практики в областта на закрилата на жените и децата мигранти, по-специално на тези, които не са придружени, както и на други уязвими групи.

2. Страните си сътрудничат за предотвратяване на незаконната миграция, за борба с контрабандата на мигранти и трафика на хора и за насърчаване на безопасна, законна и организирана миграция. За тази цел, в рамките на съответните си законови и подзаконови актове:

- а) Мексико приема обратно всеки свой гражданин, задължен да се завърне от територията на държава членка, по искане на тази държава членка и без допълнителни формалности, освен ако не е предвидено друго в специално споразумение;
- б) всяка държава членка приема обратно всеки свой гражданин, задължен да се завърне от територията на Мексико, по искане на Мексико и без допълнителни формалности, освен ако не е предвидено друго в специално споразумение;
- в) държавите членки и Мексико предоставят на своите граждани подходящи документи за пътуване за целите, посочени в букви а) и б), или приемат използването на документите за пътуване на Съюза за целите на връщането;
- г) страните се стремят да договорят специално споразумение, в което се определят задълженията за обратно приемане на граждани, включително доказателствени средства относно гражданството. Условието за обратно приемане на граждани на трети държави се определят с това споразумение.

ЧЛЕН 3.4

Световен проблем с наркотиците

1. Страните си сътрудничат, за да осигурят балансиран и интегриран подход към въпросите, свързани с наркотиците, с цел:
 - а) да обединят усилията за ефективно изпълнение на оперативните препоръки от специалната сесия на Общото събрание на ООН през 2016 г. относно световния проблем с наркотиците (UNGASS 2016);
 - б) да обърнат внимание на здравните и социалните последици от световния проблем с наркотиците, с политики, насочени към постигането на устойчиво развитие, чрез всеобхватни, основани на доказателства инициативи за намаляване на търсенето на всички равнища, които обхващат по-специално програми за превенция, лечение, рехабилитация и социална реинтеграция;
 - в) да инвестират в лечението и да повишат осведомеността в рамките на националните здравни системи относно ответните мерки в областта на общественото здраве във връзка с употребата на наркотици;
 - г) да активизират епидемиологичните изследвания и да подобрят допълнително систематичната наличност и качеството на статистическата информация във всички области на наркотиците;

- д) да гарантират подход в областта на общественото здраве, който насърчава достъпа и наличността на контролирани вещества за медицински и научни цели, като същевременно предотвратява тяхното отклоняване към незаконния пазар;
- е) да намалят предлагането, трафика и търсенето на незаконни наркотици и нови психоактивни вещества, включително чрез обмен на информация и други дейности за сътрудничество, когато е целесъобразно;
- ж) да интегрират аспектите, свързани с равенството между половете и правата на човека, във всички политики и програми в областта на наркотиците;
- з) да насърчават прилагането на санкции, алтернативни на принудителните санкции, за лица, които са извършили престъпления, свързани с наркотиците или законите за наркотиците;
- и) да обърнат внимание на отклоняването на химически прекурсори, основни химикали и продукти или препарати, които ги съдържат, използвани за незаконното производство на наркотични вещества, психотропни вещества и нови психоактивни вещества.

2. Страните си сътрудничат за постигането на тези цели, включително, когато е възможно, като насърчават трети държави, които все още не са направили това, да ратифицират и прилагат съществуващите международни конвенции и протоколи за контрол на наркотиците, по които те са страни. Страните основават действията си на своите приложими законови и подзаконови актове, на общоприетите принципи съгласно съответните конвенции на ООН за контрол на наркотиците и на препоръките, изложени в заключителния документ на специалната сесия на Общото събрание на ООН от 2016 г., озаглавен „Нашият съвместен ангажимент за ефективно разрешаване и противодействие на световния проблем с наркотиците“, който представлява най-новият международен консенсус относно световната политика за борба с наркотиците, за да се направи преглед на изпълнението на поетите ангажименти за съвместно разрешаване и противодействие на световния проблем с наркотиците, особено в светлината на целевата дата 2019 г.

ЧЛЕН 3.5

Изпиране на пари и финансиране на тероризма

Страните си сътрудничат с цел предотвратяване и ефективна борба с използването на техните финансови институции и определени нефинансови дружества и професии за изпиране на приходите от престъпна дейност и за финансиране на тероризма. За целта те обменят информация съгласно съответното си законодателство и си сътрудничат, за да гарантират ефективното и пълно изпълнение на препоръките на Специалната група за финансови действия (по-нататък „FATF“) и на други стандарти, приети от съответните международни органи, работещи в тази област. Това сътрудничество може да включва, наред с другото, отнемане, изземване, конфискация, проследяване, идентифициране и връщане на активи или средства, свързани с облаги от престъпна дейност или с финансиране на тероризма.

ЧЛЕН 3.6

Киберпрестъпност

1. Страните признават, че киберпрестъпността е глобален проблем, който изисква глобален отговор. Страните засилват сътрудничеството за предотвратяване и борба с киберпрестъпността чрез обмен на информация и най-добри практики и тенденции съгласно съответното си законодателство и международните правни инструменти в областта на киберпрестъпността. Страните работят заедно, когато е целесъобразно, за предоставяне на помощ и подкрепа на други държави при разработването на ефективни закони, политики и практики за предотвратяване и борба с киберпрестъпността.

2. По целесъобразност, съгласно съответното си законодателство, страните обменят информация, опит и най-добри практики в области като образованието и обучението на следователи в областта на киберпрестъпността, провеждането на разследвания на киберпрестъпления и цифровата криминалистика с акцент върху борбата със сексуалната експлоатация на деца и защитата на критичната инфраструктура, като например финансовия, енергийния и телекомуникационния сектор, наред с другото.

ЧЛЕН 3.7

Защита на лични данни

1. Страните признават значението на защитата на основните права на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни. Страните си сътрудничат, за да гарантират зачитането на тези основни права, включително в областта на правоприлагането и при предотвратяването и борбата с тероризма и други тежки транснационални престъпления.

2. Страните си сътрудничат за насърчаване на високо равнище на защита на личните данни. Сътрудничеството на двустранно и многостранно равнище може да включва изграждане на капацитет, техническа помощ, обмен на информация и експертен опит, както и сътрудничество посредством регулаторните партньори в международни органи, по взаимно съгласие на страните.

ЧЛЕН 3.8

Политика за потребителите

Страните признават значението на осигуряването на високо равнище на защита на потребителите и за тази цел се стремят да си сътрудничат в областта на политиката за потребителите. Това сътрудничество може да включва, доколкото е възможно:

- а) обмен на информация относно съответните им рамки за защита на потребителите, включително относно законодателството за защита на потребителите, безопасността на потребителските продукти, правната защита на потребителите и прилагането на законодателството за защита на потребителите;
- б) поощряване на развитието на независими сдружения на потребителите и контакти между представители на потребителите.

ЧЛЕН 3.9

Консулска закрила

Мексико се съгласява дипломатическите и консулските органи на всяка представена държава — членка на ЕС, да предоставят закрила на всеки гражданин на държава — членка на ЕС, която няма постоянно представителство в Мексико, което действително да може да предостави консулска закрила в даден случай, като това става при същите условия, които се прилагат към гражданите на представената държава — членка на ЕС.

ЧЛЕН 3.10

Управление на риска от бедствия и гражданска защита

Страните признават нуждата от управление на природните бедствия и бедствията, причинени от човека, както на своята територия, така и в световен мащаб. Страните потвърждават общия си ангажимент да подобряват мерките за предотвратяване, смекчаване на последиците, готовност, ранно предупреждение, реагиране и възстановяване с цел да повишат устойчивостта на своите общества и инфраструктура, както и да си сътрудничат, по целесъобразност, на двустранно и многостранно равнище за подобряване на резултатите от управлението на риска от бедствия в световен мащаб в съответствие с Рамковата програма от Сендай за намаляване на риска от бедствия за периода 2015—2030 г., в съответствие с ЦУР, Парижкото споразумение относно изменението на климата (наричано по-нататък „Парижкото споразумение“) и Новата програма за градовете.

ГЛАВА 4

УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ

ЧЛЕН 4.1

Устойчиво развитие

1. Страните потвърждават отново ангажимента си за постигане на устойчиво развитие, както е посочено в Програмата до 2030 г. Страните признават, че за устойчивото развитие в дългосрочен план се изискват приобщаващ икономически растеж, социално благосъстояние и устойчиво използване на природните ресурси. Тези три измерения са признати за дълбоко взаимосвързани и взаимно подсилващи се.
2. Страните насърчават устойчивото развитие в неговите три измерения — икономическо, социално и екологично, по балансиран начин, включително отговорното, ефективно използване и устойчивото управление на природните ресурси, в съответствие със своите приоритети и обстоятелства, както и повишават осведомеността относно икономическата и социалната цена на екологичните щети, неустойчивите модели на производство и потребление и свързаното с тях въздействие върху благосъстоянието на хората.
3. Страните насърчават насоченото към човека, приобщаващо устойчиво развитие чрез диалог, съвместни действия, споделяне на най-добри практики, добро управление на всички равнища и мобилизиране на финансови ресурси, като използват по възможно най-добрия начин съществуващите финансови инструменти и проучват потенциала за създаването на нови инструменти.

ЧЛЕН 4.2

Сътрудничество в областта на устойчивото развитие

1. Основната цел на сътрудничеството за развитие е изпълнението на Програмата до 2030 г. в нейната многоизмерна и ориентирана към човека перспектива, както и постигането на ЦУР. Принципите на ефективно сътрудничество за развитие, очертани в Глобалното партньорство за ефективно сътрудничество за развитие, въз основа на Парижката декларация за ефективност на помощта, приета на Форума на високо равнище за ефективност на помощта в Париж на 2 март 2005 г., и Програмата за действие от Акра, одобрена на Форума на високо равнище за ефективност на помощта в Акра на 4 септември 2008 г., са важни инструменти за постигане на максимално въздействие върху развитието.
2. Страните се справят с предизвикателствата, свързани с постигането на ЦУР, като отдават приоритет на нуждите и националната ангажираност на всяка страна, вземайки предвид регионалния контекст, и изграждат полезни взаимодействия и партньорства за развитие с редица заинтересовани страни в тази област, включително гражданското общество, местните органи на управление, частния сектор или организациите с нестопанска цел. Като признават централната роля на правителствата за насърчаване на развитието, страните си сътрудничат и за насърчаване на възприемането на политиките за устойчиво развитие от страна на частния сектор, по-специално МСП, в неговите практики.
3. Страните си сътрудничат за постепенно подобряване на ефективността на ресурсите в световен мащаб и устойчивостта на моделите на потребление и производство в съответствие с договорените международни рамки и се стремят да предприемат действия, насочени към отделяне на икономическия растеж от влошаването на състоянието на околната среда.

4. Страните провеждат редовен диалог по политиката относно устойчивото развитие и постигането на ЦУР въз основа на общи приоритети, за да повишат качеството и ефективността на своето сътрудничество за развитие в съответствие с международно приетите принципи на ефективност на помощта и развитието.

5. Страните признават, че включването на опазването и устойчивото използване на биологичното разнообразие в секторни и междусекторни планове, програми и политики в съответните сектори и укрепването на правните, институционалните и регулаторните вътрешни рамки могат да допринесат за постигането на положително въздействие върху биологичното разнообразие и неговите екосистемни услуги, както и за постигане на устойчиво развитие. В това отношение страните си сътрудничат за включване на съображенията, свързани с биологичното разнообразие, в съответните сектори, когато е приложимо, за да се активизират усилията за спиране на загубата на биологично разнообразие и подобряване на благосъстоянието на хората.

6. Страните си сътрудничат и осъществяват съвместни дейности, включително чрез двустранна координация в рамките на съответните многостранни форуми, както и регионално и тристранно сътрудничество, за предпочитане въз основа на съществуващите механизми и инициативи, с оглед на своя диалог за устойчиво развитие и ангажимента си към Програмата до 2030 г. Тези области на сътрудничество могат да включват:

- а) изпълнение на целите и задачите на ЦУР;
- б) опазване на околната среда на всички равнища, включително опазване и устойчиво използване на природните ресурси;

- в) изменение на климата, устойчивост, управление на риска от бедствия и устойчива енергия;
- г) връзката между сигурността и развитието, включително изграждането на стабилност и сигурност, подкрепата за върховенството на закона, борбата със световния проблем с наркотиците и транснационалната организирана престъпност;
- д) приобщаващ растеж и създаване на работни места;
- е) управление, включително укрепване на фискалното, икономическото, екологичното и социалното управление;
- ж) образование, включително висше образование, техническо и професионално обучение, изграждане на капацитет, иновации и обмен в тези области; както и
- з) стратегии за участие на частния сектор.

7. Страните продължават да развиват дейности за тристранно сътрудничество с цел подпомагане на трети държави при изпълнението на ЦУР, включително най-слабо развитите държави и други развиващи се държави в уязвимо положение, като например развиващите се малки островни държави. Във връзка с това страните проучват новаторски начини за сътрудничество, включително по отношение на по-напредналите развиващи се държави, когато е целесъобразно. Тристранното сътрудничество се състои от подкрепа на специално разработени стратегии и съвместно договорени действия въз основа на нуждите на трети държави. За тази цел страните развиват координирани дейности за сътрудничество, като например техническа помощ, обучение, изграждане на капацитет, обмен на знания и други форми на сътрудничество, определени съвместно между страните и с третата държава получател.

8. Това сътрудничество може да се осъществява, наред с другото, чрез:
- а) изграждане на капацитет и споделяне на знания чрез провеждане на курсове за обучение, работни срещи и семинари, обмен на експерти, проучвания и съвместни научни изследвания;
 - б) мобилизиране на финансови ресурси чрез операции за смесено финансиране в партньорство с Европейската инвестиционна банка и други отговарящи на условията европейски финансови институции в областта на развитието;
 - в) обмисляне на други форми на финансиране на развитието, по целесъобразност, с акцент върху иновативни механизми за финансиране, като например тристранно сътрудничество; както и
 - г) обмен на информация за най-добри практики в областта на ефективността на развитието.
9. Страните работят заедно за засилване на отчетността и прозрачността, като поставят акцент върху подобряването на резултатите в областта на развитието, и си сътрудничат за укрепването на националните системи за предоставяне на устойчиви услуги и за интегрирането на съображенията, свързани с половете, във всички програми и инструменти.
10. Сътрудничеството за развитие се осъществява съгласно съответните международно договорени принципи и политики, към които и двете страни се придържат.

ЧЛЕН 4.3

Устойчива програма за градовете

Страните си сътрудничат при изпълнението на политиките за насърчаване на устойчиви градове, включително политиките, които водят началото си от Новата програма за градовете, които имат за цел изграждането на градове и селища, където всички хора могат да се ползват с равни права и възможности, както и със своите основни свободи, в съответствие с ЦУР и конкретните цели, по-специално Цел 11: „Превръщане на градовете и селищата в приобщаващи, безопасни, адаптивни и устойчиви места за живеене“.

ЧЛЕН 4.4

Развитие на регионалната и селищната политика

1. Страните признават значението на политиките за насърчаване на балансирано и устойчиво териториално и градско развитие като средство за ефективен принос за изпълнението на целите на Програмата до 2030 г. и Новата програма за градовете.
2. Страните насърчават сътрудничеството и партньорството с всички ключови участници в областта на регионалното и териториалното развитие и устойчивото градско развитие, по-специално относно начините за справяне с предизвикателствата в областта на териториалното и градското развитие, по интегриран и всеобхватен начин.
3. Страните разработват, когато е възможно, конкретни възможности за междурегионално и междуградско сътрудничество относно намирането на устойчиви решения на регионалните и градските предизвикателства с оглед да се подобри изграждането на капацитет чрез обмен на опит и практика и взаимно обучение.

ГЛАВА 5

ОКОЛНА СРЕДА, ИЗМЕНЕНИЕ НА КЛИМАТА И ЕНЕРГЕТИКА

ЧЛЕН 5.1

Околна среда

1. Страните признават необходимостта от защита, опазване, възстановяване и устойчиво управление на природните ресурси и биологичното разнообразие, включително почвите, земята, горите, водите, океаните, моретата и морските ресурси, като основа за устойчиво развитие в подкрепа на нуждите на настоящите и бъдещите поколения.
2. Страните признават значението на международното управление и международните правила в областта на околната среда, включително многостранните споразумения в областта на околната среда, за справяне с екологичните предизвикателства от общ интерес. Всяка страна потвърждава отново ангажимента си да прилага многостранните споразумения в областта на околната среда, по които е страна.

3. Страните засилват сътрудничеството си в взаимно договорени приоритетни области относно опазването на околната среда, опазването на природните ресурси и тяхното отговорно, ефективно използване и устойчиво управление, както и относно включването на екологичните съображения във всички сектори на сътрудничество, включително в международен и регионален контекст. Тези приоритетни области могат да включват:

- а) насърчаване на доброто управление в областта на околната среда, включително диалог по политиката и области на сътрудничество, като например прилагането на резолюциите на Асамблеята на ООН по околната среда и многостранните споразумения в областта на околната среда, както и насърчаване на спазването на законодателството в областта на околната среда;
- б) определяне на двустранни приоритети и насърчаване на обмена на информация, технически експертен опит, трансфер на технологии и знания и най-добри практики в области като:
 - i) изпълнение и прилагане на законодателството в областта на околната среда;
 - ii) екологосъобразен растеж, включително устойчиво потребление и производство, ефективност на ресурсите, кръгова икономика и екологосъобразно финансиране;
 - iii) включване на съображенията във връзка с биологичното разнообразие в икономическите и производствените сектори;
 - iv) защита, опазване и устойчиво управление на горите;

- v) защита, опазване и устойчиво използване на биологичното разнообразие, включително картографиране и оценка на екосистемите и техните услуги, тяхната стойност и други икономически инструменти за защита на биологичното разнообразие, както и достъп до генетични ресурси и справедливо и равноправно споделяне на ползите, произтичащи от тяхното използване;
- vi) влошаване на качеството на земите и опустиняване;
- vii) предотвратяване и борба с незаконния дърводобив и търговия с екземпляри от дивата флора и фауна, горски ресурси, генетични ресурси и подкрепа за законната им устойчива и проследима търговия;
- viii) добро управление на химикалите и отпадъците;
- ix) интегрирано управление на водните ресурси, политика за въздуха и почвите;
- x) опазване и управление на крайбрежната и морската среда и устойчива синя икономика;
- xi) определяне, представителност, ефективно управление и свързаност на защитените зони, както и други ефективни природоохранителни мерки на районен принцип, включително морски защитени зони; както и
- xii) сътрудничество с частния сектор в областите, посочени в настоящата точка, когато е възможно.

ЧЛЕН 5.2

Изменение на климата

1. Страните признават, че неотложната заплаха от изменението на климата изисква колективни действия за устойчиво на изменението на климата развитие с ниски емисии и мерки за адаптиране.
2. Страните признават значението на международните правила и споразумения в областта на изменението на климата, по-специално Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата, съставена в Ню Йорк на 9 май 1992 г. (по-нататък „РКООНИК“) и Парижкото споразумение, и подчертават, че тяхното изпълнение е необратимо, и потвърждават отново ангажиментите си по тези споразумения.
3. Страните работят заедно за засилване на сътрудничеството си в рамките на РКООНИК, за изпълнение на Парижкото споразумение и на национално определените приноси (по-нататък „НОП“), както и за да приканят други държави да направят това и да разработят свои дългосрочни стратегии за развитие при ниски емисии на парникови газове.
4. Това сътрудничество може да включва:
 - а) улесняване на по-нататъшните действия, принос към националните дебати и работата в областта на политиката;
 - б) подкрепа за икономическото развитие с ниски въглеродни емисии в съответствие с Парижкото споразумение;

- в) разширяване на обхвата на НОП в националните секторни политики и мерки, които обхващат транспорта, енергетиката, инфраструктурата, градоустройството, земеползването и инвестиционните секторни стратегии, включително интегрирането на процесите на адаптиране в секторните стратегии за развитие;
- г) подкрепа за диалога за улесняване и ранното определяне на мерки за преглед на действията в областта на климата във всички държави;
- д) разработване на програмата за прозрачност в рамките на Парижкото споразумение, включително диалог по политиката и сътрудничество във взаимно договорени приоритетни области;
- е) засилване на други процеси, като например стабилизиране на емисиите от международното въздухоплаване на Международната организация за гражданско въздухоплаване (по-нататък „ИКАО“) на нивата от 2020 г., приемане и формулиране на „Цялостна стратегия за намаляване на емисиите на парникови газове от кораби“ от Международната морска организация (по-нататък „ММО“) или амбициозно постепенно намаляване на флуоровъглеродите съгласно изменението на Монреалския протокол за веществата, които нарушават озоновия слой, прието в Кигали на 15 октомври 2016 г., включително неговото ратифициране и гарантиране на бързото му прилагане с цел постигане на амбициозно постепенно намаляване на потреблението и производството на флуоровъглероди в световен мащаб;
- ж) насърчаване на вътрешните политики и програми в областта на климата в рамките на Парижкото споразумение, включително насърчаване на мониторинга на емисиите и пазарните и непазарните механизми, развитието на устойчива и издръжлива на изменението на климата инфраструктура, енергията от възобновяеми източници, енергийната ефективност, устойчивия транспорт, както и на политиките и програмите, които са насочени към преодоляване на неблагоприятните последици за климата от обезлесяването и влошаването на горите, почвите и всички екосистеми;

- з) засилване на полезните взаимодействия с предприемачите, организациите на гражданското общество и местните органи, които допълват усилията на държавите;
- и) участие на частния сектор в усилията за постигане на нисковъглеродна икономика;
- й) насърчаване на пазарни инструменти за въвеждане на ценообразуване на въглеродните емисии и на принципа „замърсителят плаща“;
- к) засилване на разработването и внедряването на нисковъглеродни технологии с възможности за търговска реализация и други благоприятни за климата технологии;
- л) постепенно премахване на субсидиите за изкопаеми горива и насърчаване на постигането на устойчива нисковъглеродна икономика, например инвестиции в енергия от възобновяеми източници и решения за енергийна ефективност;
- м) засилване на двустранния диалог и мерките за адаптиране, смекчаване на последиците и средства за изпълнение, включително трансфер на технологии, изграждане на капацитет и финансиране;
- н) насърчаване на разглеждането на хоризонталните подходи за равенството между половете и младежта при изпълнението на Програмата до 2030 г. и Парижкото споразумение;
- о) насърчаване на политики относно въздействието на климата върху водните ресурси;

- п) изпълнение на Парижкия пакт за водите и адаптиране към изменението на климата в басейните на реките, езерата и водоносните хоризонти, представен на Конференцията на ООН по изменението на климата в Париж на 2 декември 2015 г., както и на Плана за действие Лима — Париж, чието начало беше поставено на срещата на върха по въпросите на климата в Ню Йорк на 23 септември 2014 г.;
- р) укрепване на схемите за сътрудничество, за да се осигурят по-амбициозни бъдещи НОП, като същевременно се вземе предвид процесът на глобалния преглед на постигнатото.

ЧЛЕН 5.3

Енергетика

1. Страните признават значението на енергийния сектор за икономическия просперитет и международния мир и стабилност и подчертават, че трансформацията на енергийния сектор е от ключово значение за постигането на целите, определени в Програмата до 2030 г. и Парижкото споразумение. Те признават необходимостта от подобряване и разнообразяване на енергийните доставки (включително насърчаването на енергията от възобновяеми източници), от насърчаване на иновациите, научните изследвания, развитието и обучението на човешките ресурси, както и от повишаване на енергийната ефективност с цел да се повишат енергийната производителност и енергийната сигурност и за безопасна, устойчива и достъпна енергия. Страните работят за постигането на тези цели.

2. Страните поддържат обмен на информация в областта на енергетиката и си сътрудничат на двустранно, регионално и многостранно равнище за насърчаване на отворени и конкурентни пазари, споделяне на най-добри практики, насърчаване на научно обосновано и прозрачно регулиране и обсъждане на области на сътрудничество по енергийни въпроси, като например в рамките на международните форуми, механизми и инициативи.

ГЛАВА 6

СЕЛСКО СТОПАНСТВО, МОРСКО ДЕЛО И РИБАРСТВО

ЧЛЕН 6.1

Сътрудничество в областта на селското стопанство и развитието на селските райони

Страните си сътрудничат, наред с другото, по отношение на:

- а) политиката в областта на селското стопанство и развитието на селските райони;
- б) перспективите за селскостопанските пазари;
- в) устойчивото управление на природните ресурси и дейностите в областта на климата;
- г) устойчивия и издръжлив на кризи селскостопански сектор чрез насърчаване на осведомеността относно „Принципите за отговорно инвестиране в селското стопанство и продоволствените системи“ и „Доброволните насоки относно отговорното управление на правото на владение на земя, рибарството и горите в контекста на националната продоволствена сигурност“ на Комитета по световната продоволствена сигурност;
- д) насърчаването на развитието на селските райони чрез изграждане на капацитет по въпроси, свързани с търговията, включително географските указания като право върху интелектуалната собственост;

- е) биологичното земеделие;
- ж) научните изследвания и иновациите;
- з) организирането и разработването на устойчиви производствени процеси в хранително-вкусовия сектор (селско стопанство и животновъдство);
- и) организирането и продуктивното развитие на селските общности;
- й) продоволствената сигурност;
- к) предотвратяването на загубата след прибиране на реколтата и разхищението на храни;
- л) приложните изследвания за производство и управление на селскостопански и животински продукти; както и
- м) преработването на селскостопански и хранителни продукти.

ЧЛЕН 6.2

Морско дело и рибарство

1. Страните признават значението на опазването и устойчивото и отговорно управление на рибарството, аквакултурата и другите морски дейности и техния принос за осигуряването на икономически, социални и екологични възможности за сегашните и бъдещите поколения.

2. Страните засилват диалога и сътрудничеството си по въпроси от взаимен интерес в областта на рибарството и морското дело.
3. По начин, съответстващ на техните международни задължения, страните:
- а) допринасят за подобряване на глобалната система за управление на океаните, включително като запълват регулаторните пропуски и пропуските в прилагането и насърчават ратифицирането и прилагането на съответните инструменти в морския сектор и сектора на рибарството с трети държави;
 - б) приемат ефективни мерки за наблюдение, контрол и надзор, като схеми за наблюдение, схеми за наблюдение на плавателните съдове, контрол на трансбордирането, инспекции в открито море, мерки на пристанищната държава, както и съпътстващи санкции, с които се цели опазването на рибните запаси и предотвратяването на прекомерния улов;
 - в) запазват в сила или приемат действия и си сътрудничат за борба с незаконния, недеклариран и нерегулиран (ННН) риболов, включително, когато е целесъобразно, чрез обмен на информация относно дейности по ННН риболов в техни води и чрез прилагането на политики и мерки за изключване на продукти от ННН риболов от търговските потоци и от дейностите на рибните стопанства;
 - г) сътрудничат си със, и когато е целесъобразно — в рамките на, регионалните организации за управление на рибарството, в които и двете страни участват като членове, наблюдатели или сътрудничащи недоговарящи страни, с цел постигане на добро управление, включително чрез застъпничество за вземане на научно обосновани решения и за тяхното спазване в тези организации;

- д) насърчават развитието на устойчиви производствени процеси, които подхождат отговорно към околната среда и са икономически конкурентоспособни, в сектора на сладководните и морските аквакултури;
- е) укрепват безопасността и сигурността на океаните;
- ж) намаляват натиска върху океаните, включително чрез борба с морските отпадъци;
- з) насърчават морското пространствено планиране и интегрираното управление на крайбрежните зони;
- и) подкрепят морските изследвания и биотехнологиите; както и
- й) обменят най-добри практики относно устойчивото развитие на морски икономически дейности от взаимен интерес за страните, като океанската енергия, крайбрежния и морския туризъм.

ГЛАВА 7

ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА

ЧЛЕН 7.1

Макроикономически политики

Страните засилват диалога между своите органи относно макроикономическите политики и тенденции и насърчават обмена на информация и мнения по тях.

ЧЛЕН 7.2

Предприятия и промишленост, включително малки и средни предприятия

1. Страните насърчават създаването на благоприятна среда за развитието и подобряването на конкурентоспособността на малките и средните предприятия (понататък „МСП“) и насърчават по целесъобразност хоризонталното сътрудничество в областта на индустриалната политика. Това сътрудничество се състои в:

- а) насърчаване на контактите между икономическите оператори, стимулиране на съвместните инвестиции и създаване на съвместни предприятия и информационни мрежи чрез съществуващите хоризонтални програми;

- б) обмен на информация и опит относно създаването на рамкови условия за МСП, за да се подобри тяхната конкурентоспособност, и относно процедурите за създаване на МСП;
 - в) улесняване на дейностите, осъществявани от МСП на двете страни;
 - г) обмен на информация и най-добри практики в областта на Четвъртата индустриална революция; както и
 - д) насърчаване на корпоративната социална отговорност и отчетност и насърчаване на отговорни бизнес практики, включително устойчиво потребление и производство.
2. Страните улесняват съответните дейности за сътрудничество, установени от частния сектор.

ЧЛЕН 7.3

Стопанска дейност и права на човека

Страните насърчават корпоративната социална отговорност на национално равнище в съответствие с приложимите международни стандарти, като например Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека, Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия и Насоките на ОИСР по надлежната проверка за отговорно бизнес поведение, и насърчават изграждането на капацитет и обмена на опит на международно равнище.

ЧЛЕН 7.4

Суровини

1. Страните признават, че прозрачният подход, основан на пазара, е най-добрият начин за създаване на благоприятна среда за инвестиции в добива и търговията със суровини.
2. Страните насърчават сътрудничеството по въпроси, свързани със суровините, в рамките на съответните регионални или многостранни форуми или чрез двустранен диалог по искане на една от страните, въз основа на взаимни интереси. Това сътрудничество има за цел да премахне пречките пред търговията със суровини в такива условия, да укрепи основана на правила глобална рамка за търговия със суровини, да насърчи прозрачността на световните пазари на суровини и да допринесе за устойчивото развитие.
3. Това сътрудничество може да включва обмен на информация относно:
 - а) търсенето и предлагането, двустранни търговски и инвестиционни въпроси и въпроси, свързани с международната търговия;
 - б) тарифните и нетарифните бариери пред суровините, свързаните с тях услуги и инвестиции;
 - в) съответните регулаторни рамки на страните;
 - г) технологиите, прилагани в производствените процеси, и използването на суровини; както и
 - д) най-добрите практики във връзка с устойчивото развитие на минната промишленост, включително политиката за полезните изкопаеми, планирането на земеползването, процедурите за издаване на разрешение, прозрачността и управлението.

ЧЛЕН 7.5

Статистика

Страните си сътрудничат в областта на статистиката, по-специално чрез активно насърчаване на обмена на най-добри практики. Това сътрудничество може да включва:

- а) засилено участие в международни срещи на високо равнище по теми от взаимен интерес;
- б) хармонизиране на статистическите методики с цел подобряване на съпоставимостта на данните; както и
- в) изготвяне и разпространение на официални статистически данни и разработване на показатели.

ЧЛЕН 7.6

Транспорт

1. Страните си сътрудничат и укрепват диалога във всички съответни области на транспортната политика, в т.ч. на интегрираната транспортна политика, с оглед подобряване на движението на стоки и пътници, насърчаване на морската и авиационната безопасност и сигурност, опазване на околната среда и повишаване на ефективността на транспортните си системи.

2. Това сътрудничество и диалог може да включват:
- а) обмен на информация и най-добри практики във връзка със съответните транспортни политики на страните;
 - б) укрепване на отношенията в областта на въздухоплаването между Мексико и Съюза, включително проучване на възможността за сключване на специално споразумение в областта на въздухоплаването;
 - в) насърчаване на постигането на целите за неограничен достъп до международните морски пазари и търговия въз основа на лоялна конкуренция и на търговска основа;
 - г) улесняване на морския транспорт, логистичните вериги и мултимодалния транспорт с цел повишаване на конкурентоспособността и икономическите отношения;
 - д) насърчаване на транспортни въпроси, свързани с околната среда;
 - е) улесняване на диалога и сътрудничеството на експертно равнище в рамките на международните форуми в областта на транспорта; както и
 - ж) подкрепа за трансграничния електронен поток на информация с цел насърчаване на динамична среда за ефикасни и икономически ефективни транспортни услуги.

ГЛАВА 8

ОБРАЗОВАНИЕ, КУЛТУРА И СОЦИАЛНИ ВЪПРОСИ

ЧЛЕН 8.1

Образование

Страните насърчават сътрудничеството и диалога в съответните области на образованието, включително:

- а) укрепване на висшето образование и техническото и професионалното образование и обучение;
- б) увеличаване на мобилността на студенти, изследователи, академичен и административен персонал на висшите училища; както и
- в) насърчаване на изграждането на капацитет във висшите училища, включително подобряване на механизмите за признаване на квалификации и периоди на обучение в чужбина.

ЧЛЕН 8.2

Култура

1. Страните си сътрудничат в рамките на съответните международни форуми, по-специално Организацията за образование, наука и култура на ООН (ЮНЕСКО), за да преследват общи цели и да насърчават културното многообразие, включително чрез прилагане на Конвенцията за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване, приета от Генералната конференция на ЮНЕСКО в Париж на 20 октомври 2005 г.
2. Страните насърчават по-тесното сътрудничество в културните и творческите сектори и индустрии, включително нововъзникващите и новите технологии и аудио-визуалните медии, с цел подобряване, наред с другото, на взаимното разбирателство и познаването на съответните им култури.
3. Страните насърчават културния обмен и провеждат съвместни инициативи в различни културни сфери, като използват съществуващите рамки за сътрудничество.
4. Страните насърчават сътрудничеството и съвместните инициативи, свързани със създаването, популяризирането и разпространението на цифрово съдържание в областта на изкуството и културата, съгласно правна рамка, с която се признава и цени работата на творците, като начин за подобряване на всеобщия достъп до културата и нейните компоненти.

5. Страните насърчават межкултурния диалог между съответните си организации на гражданското общество, както и отделни лица.
6. Страните признават ролята на културата като едновременно фактор и двигател на икономическото, социалното и екологичното измерение на предотвратяването на конфликти и устойчивото развитие, като имат предвид, че културните и творческите индустрии са основни двигатели на икономиките на развитите и развиващите се страни.

ЧЛЕН 8.3

Заетост и социални въпроси

1. Страните признават, че подобряването на стандарта на живот, създаването на качествени работни места и насърчаването на достойния труд следва да бъдат в основата на политиките по заетостта и социалните политики.
2. Страните зачитат и насърчават основните принципи и права в областта на труда, определени в Декларацията на Международната организация на труда (МОТ) за основните принципи и права при работа, приета от Международната конференция на труда в Женева на 18 юни 1998 г., и в съответните конвенции на МОТ, по които те са страни.

3. Страните засилват сътрудничеството в областта на заетостта, социалния диалог и социалните въпроси и насърчават обмена на информация относно заетостта, здравословните и безопасни условия на труд, трудовите въпроси и социалната закрила.

ЧЛЕН 8.4

Експоненциални технологични промени

Страните споделят извлечените поуки и най-добрите практики за ефективно и всеобхватно справяне с въздействието на експоненциалните технологични промени, автоматизацията и последиците от тях за пълното изпълнение на ЦУР.

ЧЛЕН 8.5

Социално сближаване и приобщаване

Страните си сътрудничат за засилване на социалното сближаване чрез намаляване на бедността във всичките ѝ форми, неравенството и социалното изключване с цел да се постигнат ЦУР в световен мащаб и да се насърчават справедлива глобализация, пълна заетост и достоен труд за всички мъже и жени, включително чрез:

- а) укрепване на системите за социална закрила;

- б) насърчаване на равния достъп и недискриминацията в социалните политики;
- в) поощряване на иновациите за справяне със социалните предизвикателства чрез обмен на информация относно най-добрите практики и насърчаване на диалога и научните изследвания в този сектор; както и
- г) насърчаване на социално-икономическата солидарност за приобщаване и борба с бедността.

ЧЛЕН 8.6

Здравеопазване

1. Страните си сътрудничат в областта на общественото здраве, включително профилактиката и насърчаването на здравето, с цел повишаване на равнището на безопасност на общественото здраве и насърчаване на всеобщото здравно осигуряване.
2. Това сътрудничество може да включва:
 - а) обмен на информация и сътрудничество по въпроси от взаимен интерес;
 - б) насърчаване на прилагането на международните споразумения в областта на здравеопазването; както и
 - в) улесняване на обмена, стипендиите и програмите за обучение в областите, посочени в параграф 1.

ЧЛЕН 8.7

Туризм

1. Страните си сътрудничат в областта на туризма. Това сътрудничество е насочено преди всичко към подобряване на обмена на информация и най-добри практики, за да се гарантира балансирано и устойчиво развитие на туризма и да се подкрепи създаването на работни места и икономическото развитие.
2. Това сътрудничество се съсредоточава върху:
 - а) опазване и оптимизиране на потенциала на природното и културното наследство;
 - б) практики, които насърчават отговорния туризъм и зачитането на местните общности;
 - в) обмен на информация и най-добри практики относно действията за подобряване на уменията и компетентностите в туристическия сектор;
 - г) насърчаване на обмена на информация и сътрудничеството за творческите индустрии и иновациите в туристическия сектор; както и
 - д) обмен на най-добри практики с оглед на интегрирането в туризма на принципите за устойчивост, по-специално биологичното разнообразие.

ГЛАВА 9

НАУЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ, ИНОВАЦИИ И ЦИФРОВА ИКОНОМИКА

ЧЛЕН 9.1

Научни изследвания и иновации

1. Страните си сътрудничат в областта на научните изследвания, технологичното развитие и иновациите въз основа на взаимен интерес и полза и съгласно съответното си законодателство. Това сътрудничество цели насърчаване на устойчивото развитие, справяне с глобалните обществени предизвикателства, постигане на високи научни постижения, подобряване на регионалната конкурентоспособност и укрепване на отношенията между страните, което води до дълготрайни партньорства. Страните насърчават диалога по политиката на двустранно и регионално равнище и използват различните си инструменти, включително споразумения за научно и технологично сътрудничество, по взаимно допълващ се начин.
2. Страните се стремят:
 - а) да подобрят условията за мобилност на изследователи, учени, експерти, студенти и предприемачи и за трансгранично движение на материали и оборудване;

- б) да улеснят взаимния достъп до програмите на другата страна в областта на науката, технологиите и иновациите (по-нататък „НТИ“), научноизследователските инфраструктури и съоръжения, публикациите и научните данни;
- в) да засилят сътрудничеството в научните изследвания в преднормативната фаза и стандартизацията; както и
- г) да насърчават общи принципи за постигане на адекватно и ефективно равнище на защита и прилагане на правата върху интелектуалната собственост в проекти за научни изследвания и иновации.

3. Страните насърчават следните дейности, които да бъдат предприети от правителствени организации, публични и частни изследователски центрове, висши училища, агенции и мрежи за иновации и други заинтересовани страни, включително МСП:

- а) съвместни инициативи за повишаване на осведомеността относно науката, технологиите, иновациите и програмите за изграждане на капацитет и възможностите за участие в програмите на другата страна;
- б) съвместни срещи и семинари, насочени към обмен на информация, най-добри практики и определяне на области за съвместни научни изследвания;
- в) съвместни изследователски дейности в сфери от взаимен интерес;
- г) взаимно призната преценка и оценка на научното сътрудничество и разпространение на съответните резултати.

ЧЛЕН 9.2

Цифрова икономика

1. Страните признават, че информационните и комуникационните технологии (по-нататък „ИКТ“) са ключови елементи на съвременния живот и имат жизненоважно значение, като допринасят за укрепване на информацията и знанията в обществото с цел засилване на икономическото, образователното и социалното развитие. Страните обменят мнения относно съответните си политики в тази област.
2. Това сътрудничество може да включва:
 - а) обмен на мнения относно различните аспекти на политиката за цифровия единен пазар, по-специално политиките и регулирането в областта на електронните съобщения, включително достъпа до широколентови услуги, защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни, електронното управление, откритото управление, отворените данни, сигурността на интернет, електронното здравеопазване и независимостта на регулаторните органи;
 - б) насърчаване на ИКТ като средство за насърчаване на икономическото, социалното и културното развитие, социалното и цифровото приобщаване и културното многообразие, като се набляга на предприемаческия дух и съвместната работа, основана на участието, както и стимулиране на свързаността в училищата и развитие на научноизследователски и академични мрежи;
 - в) развитие на взаимносвързаността и оперативната съвместимост на научноизследователските мрежи, на инфраструктурите и услугите за изчисления и научни данни, включително в регионален контекст;

- г) сътрудничество в областта на електронното управление и удостоверителните услуги, като например електронен подпис и електронна идентификация, с акцент върху обмена относно принципи на политиката, на информация и най-добри практики относно използването на ИКТ за модернизиране на публичната администрация, насърчаване на висококачествени обществени услуги, подобряване на организационната ефективност и прозрачно управление на публичните ресурси;
- д) обмен на информация относно стандарти, оценка на съответствието и одобрение на типа; както и
- е) насърчаване на обмена и обучението на специалисти, по-специално млади специалисти.